

॥४६॥ इत्या० नै० भारत० भा० एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥५१॥ ॥४७॥ अस्मेति ॥१॥ आवसन् आवासं कृतवर्तः ॥२॥ ३॥ पुषुवेष्ठावितवान् ॥४॥ ५॥ निदेशात् आज्ञातः ॥६॥ ७॥ ८॥ ९॥ अमुं लोकं परलोकं ॥
मन्येतथा तद्भ्रुवितेति सूतयथा क्षत्ता प्राहवचः पुरामां ॥ असे शयं भविता युद्धमेतद्वेकाले पाण्डवानां यथोक्तं ॥ ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि इंद्र
लोकाभिगमनपर्वणि धृतराष्ट्रविलापे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥४८॥ ॥ समाप्तमिंद्रलोकाभिगमनपर्व ॥ अथ नलोपाख्यानपर्व ॥
जनमेजय उवाच ॥ अस्महेतोगतिपार्थेशक्रलोकं महात्मनि ॥ युधिष्ठिर प्रभृतयः किमकुर्वत पाण्डवाः ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अस्महेतोगतिपार्थेशक्रलोकं
महात्मनि ॥ आवसन्कृष्णया सार्धं काम्यके भरतर्षभाः ॥ २ ॥ ततः कदाचिदेकते विविक्त इव शादले ॥ दुःस्वार्ता भरतश्चेष्टानिषेदुःसहकृष्णया ॥ ३ ॥ धनंजयं शो
चमानाः साश्रुकंठाः सुदुःखिताः ॥ तद्वियोगादि तान्सर्वान् शोकः समभिपुषुवे ॥ ४ ॥ धनंजय वियोगाच्च राज्यभ्रंशाच्च दुःखिताः ॥ अथ भीमो महाबाहु युधिष्ठिर
मभाषत ॥ ५ ॥ निदेशात् महा राजगतो सौ भरतर्षभः ॥ अर्जुनः पाण्डुपुत्राणां यस्मिन्प्राणाः प्रतिष्ठिताः ॥ ६ ॥ यस्मिन्विनष्टेषां चालाः सहपुत्रैस्तथा वयं ॥ सात्यकि
वार्सुदेवश्च विनश्येयुर्न संशयः ॥ ७ ॥ यो सौ गच्छति धर्मात्मा बहून्क्लेशान् विचिंतयन् ॥ भवन्नियोगाद्वा भीमस्ततो दुःखतरं नु किं ॥ ८ ॥ यस्य बाहुसमाश्रित्य वयं
सर्वे महात्मनः ॥ मन्यामहे जितानां जौ पराश्रमां च मे दिनीं ॥ ९ ॥ यस्य प्रभावान्न मया सभा मध्ये धनुष्मतः ॥ नीता लोकममुं सर्वे धार्तराष्ट्राः समावृत्ताः ॥ १० ॥
ते वयं बाहुवलिनः क्रोधमुत्थितमात्मनः ॥ सहामहे भवन्मूलं वासुदेवेन पालिताः ॥ ११ ॥ वयं हि सहकृष्णेन हत्वा कर्णमुखान्परां ॥ स्वबाहुविजितां कृत्वा प्रशा
सेमवसुंधरां ॥ १२ ॥ भवतो घृतदोषेण सर्वे वयमुपप्लुताः ॥ अहीनपौरुषा बालावलिभिर्बलवत्तराः ॥ १३ ॥ क्षात्रधर्मं महाराजत्वमवेक्षितुमर्हसि ॥ न हि धर्मो महा
राजक्षत्रियस्य वनाश्रयः ॥ १४ ॥ राज्यमेव परं धर्मं क्षत्रियस्य विदुर्बुधाः ॥ सक्षत्रधर्मं विद्राजामाधर्म्यान्नीनशः पथः ॥ १५ ॥ प्राग्द्वादशसमाराजन् धार्तराष्ट्रा
न्निहन्महि ॥ निवर्त्य च वनात्पार्थमानाय्य च जनार्दनं ॥ १६ ॥ व्यूढानीकान् महाराज जवेनैव महामते ॥ धार्तराष्ट्रान्मुलोकं गमयामि विशांपते ॥ १७ ॥ सर्वान्
हंहनिष्यामि धार्तराष्ट्रान्ससौ बलान् ॥ दुर्योधनं च कर्णं च योवान्यः प्रतियोत्स्यते ॥ १८ ॥ मया प्रशमिते पश्चात्त्वमेष्यसि वनं पुनः ॥ एवं कृते न ते दोषा भविष्यन्ति वि
शांपते ॥ १९ ॥ यज्ञैश्च विविधैस्तत्कृतं पापमरिंदम ॥ अवधूय महाराज गच्छेत्तमस्वर्गमुत्तमं ॥ २० ॥

॥१०॥ ११॥ १२॥ अहीनपौरुषा अपि वयं उपप्लुताः कृताः ॥ येषां लामूर्खाः दुर्योधनादयस्ते बलिभिः सामंतदत्तैर्धनैर्बलवत्तराः कृताः ॥ १३ ॥ १४ ॥ मानीनशः मानाश्रयः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥